

Motion

Skövde den 15 januari 2011

Förbered för tillväxt

Sedan 2010 har Försvarsmaktens personalförsörjningssystem förändrats i grunden. Den över 100 år gamla värnplikten har ersatts med ett på frivillighetens grund vilande yrkesförsvar. Med detta har också det definitiva steget från ett invasions- till ett insatsförsvar tagits. Försvarsmakten har därmed bättre anpassats och dimensionerats för de pågående insatserna, vilka huvudsakligen bedrivs utanför Sveriges gränser. Vi lever emellertid alltjämt i en föränderlig värld. Morgondagens hot och konflikter är svåra att idag förutse och skönja. Därför måste Sverige som nation vidta grundläggande förberedelser för att i tid kunna anpassa sin försvarsförmåga.

Målbild 2014

Regeringens försvarspolitik har inneburit en omfattande förändring av inriktningen för de militära stridskrafterna. De har gått från en relativt stor volym med godtagbar materiell kvalitet, låg beredskap och begränsad flexibilitet i användbarhet till en mycket liten organisation av högsta kvalitet och med beredskap att omedelbart lösa olika uppgifter.

Målbilden är att Sverige 2014 ska kunna sätta upp markstridskrafter motsvarande två brigader, varav en ska ha hög beredskap och tillgänglighet. Det är en volym som är dimensionerad för dagens verklighet, där Försvarsmaktens uppgifter huvudsakligen löses i konflikter utomlands.

Ändrad inriktning

Fram tills ungefär millennieskiftet har de svenska stridskrafterna främst inriktats mot den överordnade idén att försvara landet mot en väpnad angripare. Sedan järnridåns kollaps har legitimiteten för denna idé gradvis urholkats. Globaliseringen har medfört andra, nationella behov och stridskrafterna har gradvis kommit att utvecklas, utrustas och utbildas främst för att möta konflikter på olika nivåer utomlands. Den nationella försvarsförmågan har därför tillåtits nedgå till ett minimum.

Förbered för tillväxt

Tidigare har åtgärder, som bedömts nödvändiga för att vidmakthålla beredskap och förmåga, men som inte rymts inom ett begränsat budgetutrymme, skjutits på framtiden och beskrivits och dokumenterats som åtgärder för återtagande och tillväxt.

Det är uppenbart att två brigader är en synnerligen liten förbandsmassa, som inte är ämnad att möta ens ett ytterst begränsat angrepp mot vårt land. Om Försvarsmakten alltjämt ska ha uppgiften att försvara landet mot angrepp från en främmande makt – och det ska den – måste statsmakterna ge den rimliga förutsättningarna för detta. Försvarsplaneringen måste omfatta en längre tidshorisont och ge ett större utrymme för anpassning till omvärldsförändringar.

I grund och botten ligger den viktigaste grunden för styrketillväxt kvar. Värnpliktslagstiftningen är inte avskaffad. Den är vilande. Men det räcker inte. Regeringen måste vidta åtgärder för att den ska kunna tillämpas med effekt. I grund och botten handlar det om planering och förberedelser. Vi måste tillåta oss en viss överkapacitet i en organisation som i övrigt inriktas mot att hålla två brigader på fötter.

Sådan överkapacitet kan övervägas i form av kvarvarande utbildningsplattformar, i tillgång till anläggningar, övnings- och skjutfält samt upprätthållandet av en befälskår som är dimensionerad för att genomföra utbildning och ledning av ytterligare förband än de två brigaderna. Det handlar också om att över tiden bedriva militär verksamhet i områden av strategisk betydelse. Avmilitariseringen av Gotland rimmar illa med uppgiften att försvara landet. Den var ett misstag, som bör medges och åtgärdas.

Med hänvisning till ovanstående yrkar jag

att Moderaterna verkar för att planering för militär styrketillväxt införs som ett av Försvarsmaktens uppdrag och att resurser anpassas och avdelas för detta,

att Moderaterna i Skaraborg antar motionen som sin egen och sänder den vidare till partistämman,

att motionen utan dröjsmål sänds till försvarsdepartementet, samt

att motionen utan dröjsmål sänds till Moderaternas försvarskommitté i riksdagen.

Anders G Johansson,
Moderaterna i Skövde kommun